

Dve pesmi Mihajla J. Lermontova

Ob 125 letnici rojstva

Kazaška uspavanka

Severin Šali

Spavaj, sinko moj predragi,
nina-nana-no . . .
Tiho sveti mesec blagi
v tvojo zibelko.
Naj povem ti zgodbe čudne,
lepo pesmico —
le zaklopi očke trudne,
nina-nana-no . . .

Terek teče po skalovju,
kalni val drvi,
plazi se Čečen v bregovju,
divje nož vihti.
Očka tvoj je šel na vojno,
varje te srčno —
spavaj, malček moj, pokojno,
nina-nana-no . . .

Pride čas — kot iz kremen
stavil boš se v bran,
vzpel se konju v stremena,
zgrabil sabljo v dlan.
Bojno sedlo bom obšila
s svilo ti mehko —
spi, ljubezen moja mila,
nina-nana-no . . .

Ti junak boš po postavi,
v duši pa kazak.
Ko boš mimo šel — pozdravi,
daj z rokó mi znak!
Jaz pa bom točila v noči

solzo za solzó —
spavaj, angel moj, ne joči,
nina-nana-no . . .

Dušo mojo bo zalila
neutešna bol,
vse bom dneve premolila,
spala le na pol,
mislila, da v tujem kraju
tebi je hudó —
spi brezskrbno kakor v rajju,
nina-nana-no . . .

Sveto sliko dala tebi
bom takrat s seboj,
da jo nosil boš pri sebi,
molil k njej pred boj;
da boš v gneči med sovragi
pomnil mamico —
spavaj, sinko moj predragi,
nina-nana-no . . .

Molitev

Tine Debeljak

Ko me življenja hip potrè,
boli srce, sem sam,
iz ust molitev mi privrè,
ki jo na pamet znam.

Moč blagodejno mi šumi
besed teh živih vir
in nepojmljivi čar dehti
iz njih in sveti mir.

Kot da je z duše kamen pal,
da dvomov ni biló —
le jokal bi in veroval,
tako mi je lahkó . . .

(1839)